

15de JAARGANG, NR. 270
9 JANUARI 2017

IN DIT NUMMER:

- 1 NIEUWS**
- 3 JAZZ OP PAPIER**
- 4 JAZZ OP DE PLAAT**
 Wadada Leo Smith, Bert Joris & BJO,
 Ploctones, Alchemy Sound Project
 Lories/Postma/Thys, Keith Jarrett,
 Miroslav Vitous e.a.
- 11 JAZZ OP DE PLANKEN**
 Stranger than Paranoia, Ploctones
- EN VERDER:**
- 13** IM Jacques Schols
- 14** De gouwe ouwe van Hessel Fluitman
- 15** Joke Schot in Kopenhagen

JAZZFLITS 271 KOMT 23 JANUARI UIT

JAZZNIEUWS

**Broken Brass Ensemble
 naar European Jazz Meeting**

Het Broken Brass Ensemble vertegenwoordigt Nederland dit jaar tijdens de European Jazz Meeting. Tijdens de Meeting geven zestien groepen uit twaalf landen een kort concert ('showcase'). Het Broken Brass Ensemble heeft de traditionele New Orleans brass als vertrekpunt, maar voegt daar allerlei stijlen aan toe: hiphop, funk, soul, dance en jazz. Enkele andere deelnemers aan de Jazz Meeting zijn Céline Bonacina, het David Helbock Trio, het Julian Siegel Quartet, Karolina Strassmayer & Drori Mondlak KLARO! en Marilyn Mazur's Shamania. De European Jazz Meeting vindt op 28 april in Bremen plaats, als onderdeel van het evenement Jazz Ahead! 2017.

Wilbert de Joode maakt nieuwe cd

Bassist Wilbert de Joode, de winnaar van de Boy Edgar Prijs 2016, werkt aan een nieuwe cd. Die moet de opvolger worden van zijn album 'Olo' uit 2002. Voor de cd maakte hij onder meer recentelijk opnamen van een concert dat hij in de Vermaning in Zaandam gaf.

**Nieuw hoofd Jazz en Pop
 bij Conservatorium Amsterdam**

Edoardo Righini is sinds 1 januari verantwoordelijk voor de afdelingen Jazz en Pop van het Conservatorium van Amsterdam. Hij volgt Ruud van Dijk op, die deze afdelingen bijna twintig jaar leidde. Edoardo Righini gaf al dertien jaar gitaarles aan het conservatorium.

●
ia77

JazzFlits

ONAFHANKELIJK JAZZPERIODIEK SINDS 2003

Anton Goudsmit. (Foto: Krijn van Noordwijk)

**ANTON GOUDSMIT NIEUWE ARTISTIEK
 LEIDER NATIONAAL JEUGD JAZZ ORKEST**

Gitarist, componist en bandleider Anton Goudsmit wordt de nieuwe artistiek leider en dirigent van het Nationaal Jeugd Jazz Orkest (NJJO). Hij is benoemd tot en met 2018.

Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest kent dit jaar zijn vijfde editie. Tot 15 maart kunnen getalenteerde jonge musici zich aanmelden voor een plek. Uit de aanmeldingen worden twintig musici geselecteerd. Zij doorlopen onder leiding van Goudsmit een bigband-coaching-traject. De resultaten daarvan worden getoond tijdens een tournee en diverse samenwerkingsprojecten zoals met het Jong Metropole.

Het Nationaal Jeugd Jazz Orkest is een project van Stichting Jazz in Actie (JA), die werd opgericht door de Nederlandse Toonkunstenaarsbond (Ntb). Deelname aan het orkest moet de startende professionals een steuntje in de rug geven voor hun verdere loopbaan. Eerdere artistieke leiders van het NJJO waren Martin Fondse, Eric Vloeimans, Benjamin Herman en Peter Guidi.

NIEUWS

Middelburgse concerten ZeelandJazz voortaan in de Kloveniersdoelen

Het festival ZeelandJazz gaat concerten programmeren in de tuin en het gebouw van de Kloveniersdoelen in Middelburg. Vorig jaar was de hoofdlocatie in die plaats het Abdijplein. Jack van Aspert, voorzitter ZeelandJazz: "Wij denken dat de concerten die we willen programmeren beter tot zijn recht komen op een buitengewoon sfeervolle plek als de Kloveniersdoelen met fantastische tuin, een goede combinatie met eten en drinken en plek voor meer randprogramma, zoals jazzfilms die te zien zullen zijn bij Cinema Middelburg. Bovendien is Kloveniersdoelen de bakermat van Nieuwe Muziek Zeeland, dus het voelt een beetje als thuishomen." Andere concerten van ZeelandJazz zijn in Terneuzen, onder meer in Porgy en Bess. ZeelandJazz is een samenvoeging van het festival Scheldejazz Terneuzen en het Internationaal Jazzfestival Middelburg. Van 9 tot en met 18 juni vindt de tweede editie plaats.

Fay Claassen zet vol in op optreden

Fay Claassen gaat minder lesgeven en meer optreden. "Jarenlange podiumvrees beperkte mij in mijn vak", meldt ze in een 'persbiecht'. In plaats van op te treden koos ze voor lesgeven: "Door podiumvrees gaf ik noodgedwongen meer passie aan het lesgeven. Inmiddels heb ik het roer omgegooid, van docentschappen afscheid genomen en ga ik voor honderd procent alleen voor mijn enige echte roeping: optreden!" Naar aanleiding van haar nieuwe cd 'Luck Child', die deze maand uitkomt, gaat ze dit jaar op tournee met Karel Boehlee (piano, synthesizer), Peter Tiehuis (gitaar) en Theo de Jong (bas). Fay Claassen zal niet langer alleen maar jazz zingen, maar ook verder kijken. "Vanaf nu zet ik overal mijn eigen stempel en ga ik daar met volle teugen enorm van genieten."

'Best jazzalbum 2016 van Henry Threadgill Ensemble Double Up'

'Old Locks and Irregular Verbs' van Henry Threadgill Ensemble Double Up is volgens Amerikaanse critici de beste jazzplaat van 2016. Het album staat bovenaan in de Jazz Critics Poll 2016 van de Amerikaanse publieke omroep NPR. Voor de lijst brachten 137 critici hun stem uit.

...de Top 25 staat op pagina 15;
de Top 10 reissues op pagina 16.

PODIA

Greetje Kauffeld. (Persfoto)

GREETJE KAUFFELD ZESTIG JAAR OP PODIUM

Zangeres Greetje Kauffeld staat dit jaar zestig jaar professioneel op het podium. Dat viert ze met een nieuwe cd en een concerttour met het trio Dig d'Diz als begeleiders. De nieuwe cd verschijnt op 1 februari.

Kauffelds professionele loopbaan begon in 1957 als de vaste zangeres van The Skymasters. Enige jaren later vertegenwoordigde ze Nederland bij het Eurovisie Songfestival met het lied 'Wat een dag'. Dat leverde haar in met name Duitsland grote bekendheid op. Ze werkte er met onder anderen Toots Thielemans, orkestleider Kurt Edelhagen en pianist Paul Kuhn. Vanaf eind jaren tachtig trad Kauffeld regelmatig op met het duo Peter Nieuwerf (gitaar) en Rudy Brink (saxofoon). Met Dig d'Diz, het trio waarmee ze dit jaar op tournee gaat, grijpt Kauffeld naar die combinatie terug. Dat trio bestaat uit Jan Menu (baritonsax), Maarten van der Grinten (gitaar) en Jan Voogd (bas).

OVERIG

NEDERLANDS JAZZ ARCHIEF START CAMPAGNE 'WIE IS JOUW #JAZZHELD?'

Ter promotie van de website jazzhelden.nl worden jazzliefhebbers opgeroepen om via sociale media te laten weten wie hun jazzheld is. Daarvoor kan een keuze worden gemaakt uit de Nederlandse jazzmusici die op deze website via een gefilmd interview worden geportretteerd. De actie en de website zijn een initiatief van het Nederlands Jazz Archief.

Paul Gompes, directeur van het Nederlands Jazz Archief: "Bijna iedere jazzliefhebber heeft een eigen held, en een reden waarom hij of zij die persoon zo waardeert. De muzikliefhebber krijgt nu via 'wie is jouw #jazzheld?' de kans die passie over te brengen op andere Nederlanders." Hoe een en ander precies in zijn werk gaat is te vinden op de website jazzhelden.nl. Die website is sinds vorig jaar juni in de lucht. Alle jazzportretten werden gefilmd door Jan Kelder. Onder anderen gitarist Anton Goudsmit, saxofonist Benjamin Herman, toetsenist Cees Schrama, trompetveteraan Ado Broodboom en drummer Han Bennink werkten mee. Van alle geportretteerde artiesten zijn ook een uitgebreide biografie en discografie op de site te vinden. Op jazzhelden.nl verschijnt een concertagenda met de optredens van de helden.

JAZZ OP PAPIER

TWEE KAPITALE FOTOBOEKEN

Ted Williams.

Jazz :

the iconic images of Ted Williams

Woodbridge (UK) : ACC Editions, 2016.

349 pag. ; 31x24 cm.

ISBN 978-1-85149-827-7 geb.

Prijs 67,50 euro

Jim Marshall.

Jazz festival

London : Reel Art Press, 2016.

336 pag. ; 30x26 cm.

ISBN 978-1-909526-32-7

geb. met stofomslag

Prijs 67,50 euro

In tijdschriften zijn foto's lang ondergeschikt gebleven aan de tekst. En de fotograaf was anoniem. Als die al werd genoemd, was dat in minuscule lettertjes op de rand. Het was in 1950 dan ook een lofwaardig initiatief van het blad *Metronome* om in zijn serie jaarboeken een speciale sectie te wijden aan het werk van één fotograaf. Herman Leonard, die later wereldfaam zou verwerven, opende de rij, gevolgd door oudgediende Otto Hess en in 1953 door Frank Kuchirchuk, over wie we helaas nooit meer iets hebben vernomen. In 1958 nam *Down Beat* het idee over en publiceerde het in zijn jaarboek de foto's van Ted Williams over het Newport Jazz Festival.

Ted Williams (1925-2009) was een bewogen jazzfotograaf, verkeerde bovendien in de kringen rond de strijd om de burgerrechten en deed verslag van de oorlog in Vietnam. Gedurende de laatste jaren van zijn leven begon hij met het ontsluiten van zijn omvangrijk archief, maar moest daar halverwege mee stoppen. Gelukkig hebben anderen de draad opgepakt en dat heeft geleid tot een ruime selectie in een gedenkwaardige uitgave. Zoals vele van zijn collega's trachtte hij de musici te vangen in hun spontane momenten van inspiratie. Dat levert echter niet direct een persoonlijk, onderscheidend resultaat op. Zijn beste werk bestaat dan ook uit die platen die een verhaal vertellen: een in zichzelf gekeerde Lester Young - met hoed - die te midden van al het tumult in alle rust van een sigaretje staat te genieten, Art Farmer en Benny Golson, op de hurken blazend voor een stel kinderen, Count Basie achter een piano met twee toetsen waarvan het ivoor er finaal af is. Van Scott LaFaro is er een zeldzame foto als bassist bij het trio van pianiste Pat Moran. Een tiental geënceneerde portretten voor de omslagen van *Down Beat* completeren het boek.

Ook de foto's van **Jim Marshall** (1936-2010) sierden de kolommen van jazztijdschriften. Hij droeg bij aan het boek 'Dizzy, Duke, the Count and me' (1978) over het Monterey Jazz Festival. Een recentere uitgave met geheel eigen werk is het ruim opgezette 'Jazz', met een inleiding van Philip Elwood (Chronicle Books, 2005).

Zijn nalatenschap krijgt opnieuw gestalte in een uitgave met opnamen van de festivals van Monterey, 1960-1966, en Newport in 1963. Marshall begaf zich op en achter het podium en vooral ook tussen het publiek. Voor een foto van Duke Ellington koos hij een strategische plek om diens gezichtsexpressie te vangen, terwijl de leider van achter zijn piano scherp toekeek of het orkest vóór hem speelde zoals bedoeld. We zien Gil Evans, die in een verlaten hal op zijn eentje het repertoire nog eens doorneemt. Altist Cannonball Adderley en bassist Ray Brown verdiepen zich samen in de partituren. Trompettist Harry James geeft zijn collega Miles Davis een vuurtje. Portretten zijn er van het drietal Thelonious Monk, Dizzy Gillespie en Gerald Wilson, en van de familie Teagarden.

Het zijn stuk voor stuk fascinerende foto's in een monumentaal boek, dat evenwel een aantal uit de toon vallende teksten bevat. Nat Hentoff berijdt nog eens zijn stokpaardje, de emancipatiebeweging uit de jaren zestig, de bijdrage van Graham Marsh over een bepaalde kledingstijl riekt naar een commerciële inbreng, zeker gezien de lijst van leveranciers, en de voormalige president-jazzliefhebber Bill Clinton lijkt het voorwoord geschreven te hebben zonder kennis van de inhoud: hij belicht een drietal foto's uit een eerdere uitgave. Het heeft er alle schijn van dat de uitgever die er pas achteraf, in verkleind formaat en op een aparte pagina, aan heeft toegevoegd.

Jan J. Mulder

JAZZ OP DE PLAAT

ALCHEMY SOUND PROJECT
Further Explorations
ARC Records

Bezetting:

Samantha Boshnack (tp, bu),
 Willem de Koch (tb), Erica Lindsay (ts),
 Salim Washington (ts, hob, afl, bkl),
 Sumi Tonooka (p), David Arend (b), Max Wood (d).

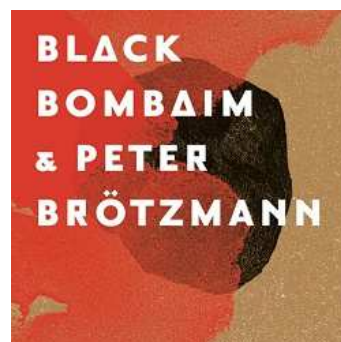
Dat een groep onbekende Amerikanen niet altijd in de categorie 'jong talent' hoeft te vallen, bewijst het septet Alchemy Sound Project, dat grotendeels uit vijftigers bestaat. Op trombonist Willem de Koch en drummer Max Wood na komt de groep uit de rangen van het Jazz Composers Orchestra Institute en dat herbergt blijkbaar voldoende creativiteit dat relatief onder de radar is gebleven. Zoals de naam van het grote ensemble al doet vermoeden, zijn trompettiste Samantha Boshnack, rietblazers Erica Lindsay en Salim Washington, pianiste Sumi Tonooka en bassist David Arend vooral ook componisten. Ze zoeken hun weg in het met valkuilen bezaaide niemandsland tussen jazz en hedendaagse klassieke muziek. En anno 2016 is dat al lang niet meer de vlees-noch-vismuziek van veel Third Stream uit de jaren vijftig en zestig. De muziek op 'Further Explorations' kent stevige grooves, zoals in 'Beta' van Erica Lindsay en 'The call' van Salim Washington. De laatste levert overigens met zijn instrumentarium van tenorsax, hobo, altfluit en basklarinet een compleet palet aan klankkleuren waar de dames en heren naar hartenlust hun alchemie mee kunnen bedrijven. De uitgeschreven blazerspartijen varen er wel bij, zoals in 'Alchemical' van Samantha Boshnack, dat een pastorale melodie kent die van de hand van Vaughn Williams had kunnen zijn. Zo valt er dus veel te genieten op deze cd waar de vonken weliswaar niet vanaf vliegen, maar die genoeg rijkdom biedt om bij herhaalde luisterbeurten aan kracht toe te nemen.

Herman te Loo

Bekijk hier de website van deze formatie:
<http://www.alchemysoundproject.com>

Bent u op zoek naar de recensie van een bepaalde cd? Klik hier: <http://bit.ly/2eGAA92>

BLACK BOMBAIM & PETER BRÖTZMANN
Black Bombaim & Peter Brötzmann
Clean Feed/Sshpuma

Bezetting:

Peter Brötzmann (ts, bars),
 Ricardo Miranda (g),
 Tojo Rodrigues (bg),
 Paulo Gonçalves (d).

Niet veel jazzliefhebbers zal de naam Black Bombaim iets zeggen. Het stoner-rocktrio is in Portugal echter een cultband, die vaker met gastsaxofonisten werkt. Een combinatie met saxbeest Peter Brötzmann is daarom een volstrekt logische, want de Duitse veteraan (75, inmiddels) heeft ook een geschiedenis met power-rockbands, zoals het legendarische Last Exit en de groepen van zijn gitaar spelende zoon Caspar. Dat zijn ook de voorbeelden voor groepen als The Thing en Cactus Truck.

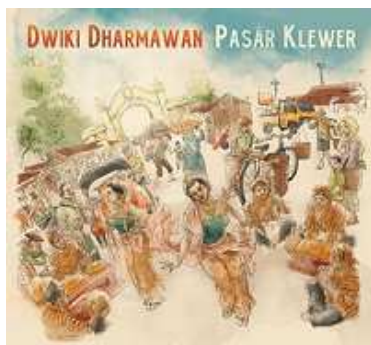
‘ Een titelloze cd met muzikaal geweld ’

Liefhebbers van die eigentijdse stroming zullen zeker genieten van het muzikale geweld dat op deze titelloze cd langstrekt. De drie Portugezen doen gewoon hun ding – het produceren van heftige rockgrooves, met soms de scheurende gitaar van Ricardo Miranda als vooruitgeschoven post. En Brötz doet waar Brötz goed in is: meedogenloos scheuren op zijn saxofoons. Toch is hij soms wat melodieuzer dan we van hem gewend zijn, en zijn a capella opening van 'Part I' klinkt als de opmaat naar een dampend rhythm & bluesnummer. Het eindresultaat van de samenwerking is energieke power-rock-punkjazz die mijlenver verwijderd is van fusie of jazzrock.

Herman te Loo

Hier speelt de combinatie live op een festival in Lissabon: <https://youtu.be/ZXQUEYzNYeE>

DWIKI DHARMAWAN
Pasar Klewer
MoonJune Records

Bezetting:

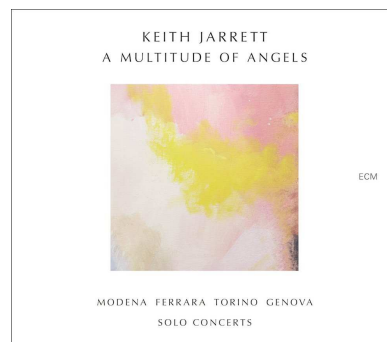
Dwiki Dharmawan (p), Yaron Stavi (b, bg), Asaf Sirkis (d, perc), + Boris Savoldelli, Peni Candra Rini (voc), Gilad Atzmon (kl, ss), Mark Wingfield, Nicolas Meier (g), Aris Daryono (v, gamelan, perc, voc).

Beroemdheid is maar betrekkelijk. In zijn vaderland Indonesië is toetsenist Dwiki Dharmawan al ruim dertig jaar een grote naam, maar in het Westen nog niet. Leonardo Pavkovic, labelbaas van MoonJune Records, is van plan daar verandering in te brengen. Vorig jaar gaf hij al het internationale debuut van de Indonesiër uit, het jazzrockalbum 'So Far, So Close', waarop hij te horen is met basgitarist Jimmy Haslip en drummer Chad Wackerman. Dat was een opzwevend album met veel analoge elektrische toetsen, dat liet horen dat Dharmawan heel wat in zijn mars heeft. Op 'Pasar Klewer' kiest hij voor de akoestische vleugel, en het resultaat is een veelzijdige, aansprekende dubbel-cd, met een ritmesectie uit Londen, bassist Yaron Stavi en drummer Asaf Sirkis. Opvallende gast is klarinetist/saxofonist Gilad Atzmon, die in 'Spirit of peace' zijn klarinet als een duduk laat klagen en jammen, en ook in 'Bubuyu bulan' zorgt zijn klarinetspel voor een ontroerend hoogtepunt. Atzmon is bekend van zijn werk met Robert Wyatt, die op de cd wordt geëerd met een fraaie vertolking van 'Forest', eerst gezongen door gast Boris Savoldelli, en aan het eind nog een keer als instrumentaal, met de janken-de gitaar van Mark Wingfield als melodiestem. Tussendoor neemt de leider een flinke scheut volksmuziek uit zijn eigen land op in de muzikale mix. Zo horen we bijvoorbeeld een gamelanensemble in 'Tjampuhan' en 'Lir ilir'. Als instrumentalist heeft Dharmawan een eigen geluid, melodisch en harmonisch sterk en ritmisch opwindend. Als hij door Sirkis achter de broek wordt gezeten, doet hij soms denken aan Don Pullen. En met zoveel kwaliteiten vergeef je hem zelfs de kitscherige melodie van 'Purnama'.

Herman te Loo

Hier speelt Dharmawan het titelnummer live:
<https://youtu.be/z6pkqoKopE4>

KEITH JARRETT
A Multitude Of Angels
ECM

Bezetting:

Keith Jarrett (p).

Dat bijna alle concerten die Keith Jarrett geeft worden opgenomen, blijkt uit het steeds weer verschijnen van cd's. 'A Multitude Of Angels' is daarvan het zoveelste bewijs. De concerten werden geregistreerd in Italiaanse theaters in Modena, Ferrara, Turijn en Genova in oktober 1996. Dat bleek achteraf de afsluiting van zijn 'oude', gezonde periode, waarin hij nog urenlang kon spelen. Kort daarop werd hij ziek.

De vaardigheden van Jarrett staan nooit ter discussie. Zijn grillen echter wel. Jarrett stelt extreem hoge eisen aan zijn publiek. Wie zichtbaar fotografeert of te luid kucht kan rekenen op een reprimande van de pianist en het zal niet de eerste keer zijn dat hij een concert beëindigt omdat iets hem niet bevalt. Toch heeft hij een grote schare loyale fans die het geen punt vinden dat hij neuriet, gromt, roept, kreunt en op andere manieren laat horen dat hij helemaal in de muziek zit. Wie daar niet aan gewend is doet er geen goed aan deze kostbare set aan te schaffen. De opnamen zijn vastgelegd op vier cd's met twee tot vier tracks per schijf.

Jarretts omzwervingen kunnen nogal lang duren: een half uur tot drie kwartier is geen uitzondering. Hij nam alles zelf op met zijn Sonax DAT-recorder en audiofile kabels.

De meeste stukken zijn uitgebreide improvisaties. Daarnaast speelt hij, zoals altijd, wat standards. Geconcentreerd luisteren is noodzakelijk. Het is prachtig om de pianist op zijn paden te volgen en te kijken welke kant het uit gaat. Zelfs binnen één stuk wisselt hij regelmatig, soms geleidelijk, maar ook wel abrupt van stijl. Dit alles is niet vernieuwend, maar een verzamelaar zal deze cd's, terecht, graag willen hebben.

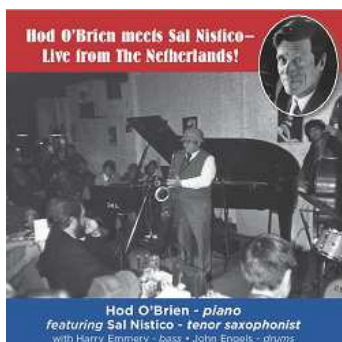
Peter J. Korten

Keith Jarrett in 1996 in Tokyo live:
<http://bit.ly/1Tn1D3A>

HOD O'BRIEN MEETS SAL NISTICO

Live From The Netherlands!

Eigen Beheer

Bezetting:

Sal Nistico (ts),
Hod O'Brien (p),
Harry Emmery (b),
John Engels (d).

De cd 'Live From The Netherlands!' zou uitkomen bij het Italiaanse label Philology. Daar stokten de voorbereidingen, zodat de familie zelf de uitgave in handen nam. Ze hoopten dat pianist Hod O'Brien de presentatie van deze cd nog mee zou maken, maar hij stierf vorig jaar november aan de gevolgen van longkanker. Nu is de cd er dan toch, in eigen beheer uitgebracht door de weduwe van Hod O'Brien, Stephanie Nakasian. Op de plaat staat een opname die werd gemaakt in Porgy & Bess in Terneuzen. O'Brien trad daar in december 1986 op met tenorist Sam Nistico, bassist Harry Emmery en drummer John Engels. Al eerder verscheen bij het label Blue Jack Jazz werk van O'Brien, Emmery en Engels uit die maand op cd. Onder de titel 'Autumn Leaves' werden opnamen van het trio uitgebracht van een concert in het SJU in Utrecht. En als begeleiders van gitarist Wim Overgaauw zijn ze te horen op zijn cd 'Just Friends' met opnamen uit Theater Pepijn in Den Haag.

Alhoewel Nistico en O'Brien in Terneuzen pas voor de derde keer op rij samenspeelden, lijkt het alsof ze dat al jaren deden. Ze weten precies wat ze aan elkaar hebben en vertrouwen elkaar blindelings. Ze zijn thuis in de bop-standards die de revue passeren. Ook Harry Emmery en John Engels voelen zich als een vis in het water. De bassist soleert uitgebreid in het triostuk 'But beautiful', dat Hod O'Brien warm, soepel en liefdevol vertolkt. Zijn harmonische spel parelt bijna onverstoord voort. Sal Nistico knalt met groot gemak door de thema's en rolt zijn solo's met gezag uit. Musici dus die de klappen van de zweep kennen en ernaar handelden. Deze opname toont bovendien hoe een ideale live-opname klinkt: fris en avontuurlijk.

Hessel Fluitman

De cd is te bestellen bij:

<http://www.stephanienakasian.com>

ADAM PIERONCZYK

Monte Albán

Eigen Beheer

Bezetting:

Adam Pierończyk (saxen, keyboards, electronics),
Robert Kubiszyn (electric bass, electronics),
Hermán Hecht (drums, percussie).

De Poolse saxofonist Adam Pierończyk is niet de eerste de beste. Zijn statur in Polen en ver daarbuiten is onomstreden. Hij heeft een indrukwekkende prijzenkast en speelt met vele grote muzikanten als saxofonist Archie Shepp, zanger Bobby McFerrin en pianist Joey Calderazzo. Voor 'Monte Albán' heeft Pierończyk zich laten inspireren door een bezoek aan de Mexicaanse ruïnestad Monte Albán. Tijdens de intensieve tournee begin 2016 van zijn trio in Mexico was sightseeing erbij ingeschoten. Alleen heel vroeg in de ochtend van de vlucht van Oaxaca naar Mexico City waren er nog een paar uurtjes over. Het bezoek bij zonsopgang aan Monte Albán maakte diepe indruk op de muzikanten.

‘ Een aanrader voor impro-liefhebbers ’

Direct in Mexico City zette Adam Pierończyk zijn impressies om in muziek. De jazzcomposities variëren van lyrische impressies met een wijde blik tot verdichte klankstructuren, die de vele uitgehouwen afbeeldingen van krijgers en goden verbeelden. Het samenspel van het trio is spannend mede door de subtiele mix van natuurlijke klanken van de instrumenten en elektronica. De improvisaties zijn van zeer hoog niveau en laten zich zowel geconcentreerd als met de 'krant op schoot' beluisteren. Dat maakt het album 'Monte Albán' een aanrader voor zowel gevorderde als beginnende impro-liefhebbers.

Sjoerd van Aelst

<http://www.adampieronczyk.com>

Bekijk een video over de cd:

<http://bit.ly/2hQe1Cf>

MARC VAN ROON
Inventions & Variations
Northstar

Bezetting:

Marc van Roon (p).

U kent pianist Marc van Roon vast als groepslid van het Nederlandse kwartet van saxofoniste Tineke Postma. Maar hij is ook pedagoog en maakt cd's onder eigen naam. Vaak is zijn werk gelieerd aan, gebouwd op klassieke muziek. Dat is ook het geval op 'Inventions & Variations'. Saxofonist Stan Getz heeft eens gezegd, dat als een compositie je echt de keel uithangt, het juist interessant wordt om er op te improviseren. Dan ken je alle ins en outs van dat stuk! Zoiets moet ook het geval zijn bij deze opnamen.

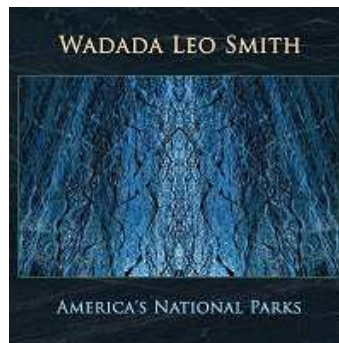
‘ **26 miniatuurtjes gebouwd op J.S. Bach** ’

Van Roon houdt zich al jaren bezig met de muziek van Johann Sebastian Bach en is met die muziek aan de gang gegaan. Dat mondde uit in variaties op (fragmenten van) thema's van Bach. In elf 'Variationen' blijft hij dicht bij het gekozen thema en in vijftien 'Inventionen' interpreteert hij dat spontaan. Zo heeft hij 26 miniatuurtjes vastgelegd met een Bach-compositie als uitgangspunt. Het is dus geen 'Bach-muziek' meer, maar werk van Marc van Roon. Elke 'Inventie' en 'Variatie' van Marc van Roon staat op zichzelf. Overigens gebeurde dit in de barok, Bachs tijd, vaak: andermans composities als uitgangspunt nemen en daar op verder borduren.

Hessel Fluitman

Bekijk hier een video over de cd:
<http://bit.ly/2iKJRwS>

WADADA LEO SMITH
America's National Parks
Cuneiform

Bezetting:

Wadada Leo Smith (tp, comp),
 Ashley Walters (c),
 Anthony Davis (p), John Lindberg (b),
 Pheeroan akLaff (d).

In november sierde Wadada Leo Smith de cover van Downbeat. 'National treasure' stond er onder zijn portret. Dat is een terechte aanduiding voor deze trompetmeester, zeker in het licht van het werk dat hij de laatste jaren levert. Na de 4 cd-box 'Ten Freedom Summers' en de dubbel-cd 'Great Lakes Suite' komt hij nu opnieuw met een monumentale uitgave.

‘ **Een monumentale uitgave op dubbel-cd** ’

De dubbel-cd 'America's National Parks' is een suite die opgedragen is aan de imposante natuur van zijn vaderland. Maar zoals we van Smith gewend zijn, horen we geen muzikale borstklopperij of overdreven bombast. Voor de gelegenheid heeft hij celliste Ashley Walters aan zijn reguliere Golden Quartet toegevoegd, en die zorgt voor een extra melodiestem naast zijn eigen trompet. Die laatste klinkt tegelijk krachtig en breekbaar, zeker als hij gebruikmaakt van de Harmon-demper. Muzikaal bouwt 'America's National Parks' voort op de vorige twee suites, en dat wil zeggen: een perfecte balans tussen gevoel voor traditie en zin in avontuur. Opvallend zijn de bijdragen van slagwerker Pheeroan akLaff, die ritmen van de 'native Americans' in zijn bijdragen verwerkt. Het is een volstrekt logische toevoeging aan zijn lyrische drumpartijen.

Herman te Loo

Luister hier naar
'New Orleans: The National Culture Park':
<https://youtu.be/3-6dIs4Pqo>

TOON TELLEGEN & CORRIE VAN BINSBERGEN Wij Weten Wie Wij Zijn...

Rubinstein

Bezetting:

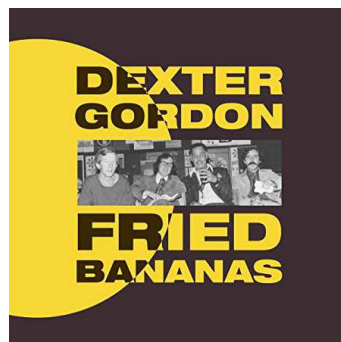
Toon Tellegen (verteller) Angelo Verploegen (tp, bu). Joost Buis (tb, lapsteel-g), Jan Willem van der Ham (as, fagot), Tobias Delius (ts, kl), Tineke de Jong (v), Baptist Kurvers (av), Michiel Weidner (c, cimbalom), Corrie van Binsbergen (g, comp), Albert van Veenendaal (p), Hein Offermans, Ernst Glerum (b), Alan 'Gunga' Purves (d, perc).

Veertien jaar geleden stond Corrie van Binsbergen voor het eerst op het podium met schrijver Toon Tellegen. In het Bimhuis las hij verhalen voor uit de bundel 'De Trein naar Pavlovsk en Oostvoorne'. De composities die de gitariste schreef, werden uitgevoerd door een elfkoppig ensemble, en de opnamen verschenen een jaar later als luisterboek. Het was het begin van iets moois, want de samenwerking tussen Tellegen en Van Binsbergen bleek zo vruchtbaar dat vanaf 2006 een vast, kleiner gezelschap de podia langsging onder de naam Wisselend Toonkwintet. Dat is dus alweer tien jaar geleden, en ter ere van dat jubileum brengt uitgeverij Rubinstein nu een overzicht van alle opnamen van Tellegen en Van Binsbergen. Dat zijn drie eerder verschenen cd's, maar ook een nog niet eerder uitgebrachte opname van 'Het Vertrek van de Mier' en een verhaal op papier van schrijver Kees 't Hart, die een dagje optrok met het Wisselend Toonkwintet. Uit zijn relaas mogen we onder meer vernemen dat de bandleden bijnamen hebben, die bestaan uit een anagram van hun naam. Zo heet de leidster zelf Barbie Conservering en bassist Hein Offermans Sheriff Noname. De hilariteit neemt nog toe in het 'stedenspel'. Het voert wat te ver om daar hier tekst en uitleg over te geven. De 'nieuwe' opname komt uit dezelfde sessie die ook al 'Het Geluk van de Sprinkhaan' opleverde. In 'Het Vertrek van de Mier' neigt Tellegen wat meer naar zijn melancholieke kant, al valt er natuurlijk altijd wel wat te grinniken om zijn absurdistische verhalen. De muziek trekt gelijk op met dat weemoedige gevoel, want aan puur illustratieve composities heeft Van Binsbergen een broertje dood. De stukken zijn daardoor wat soberder dan bij eerdere projecten, en versterken aldus de tekst van Tellegen – en vice versa. Veel Frisell-achtige spacy gitaarlijnen, maar ook vervreemdende prepared-pianofiguren van Albert van Veenendaal zorgen voor een uniek totaalgeluid. Dat lijkt te illustreren wat de Mier ooit tegen de Egel had gezegd: dat er in weinig woorden meer staat dan in veel woorden. Hij schrijft dat ook in een brief aan de Egel: 'Beste Egel, De Mier'. Daar staat dan alles in. Het is een mooie samenvatting van de kracht van zowel de teksten van Tellegen als de muziek van Van Binsbergen.

Herman te Loo

Beluister hier fragmenten van de cd-set:
<http://bit.ly/2iOocnC>

BESTSELLERS JAZZ CENTER JAAROVERZICHT 2016 VINYL

- 1 **Dexter Gordon**
Fried Bananas (Gear Box)
- 2 **Gogo Penguin**
Man Made Object (Blue Note)
- 3 **Miles Davis**
Kind Of Blue (Columbia)
- 4 **Christian Scott**
Stretch Music (Stretch Music)
- 5 **Snarky Puppy**
Culcha Vulcha (GroundUp Music/Universal)

- 6 **Gregory Porter**
Take Me To The Alley (Blue Note)
- 7 **Dhafer Youssef**
Diwan Of Beauty And Odd (oKeh)
- 8 **Tony Fruscella**
Tony Fruscella (Atlantic)
- 9 **Brian Blade Fellowship**
Landmarks (Blue Note)
- 10 **John Coltrane**
Giant Steps (Atlantic)

Bestsellers Jazz Center is een overzicht van de best verkochte cd's van de Haagse speciaalzaak Jazz Center;
(<http://www.jazzcenter.nl>).

VARIA

Jazzbulletin 101 uit

Op de voorkant van het decembernummer van Jazzbulletin, het blad van het Nederlands Jazz Archief, staat saxofonist Don Byas. Hans Dulfer haalt binnenin herinneringen aan hem op. Verder in dit nummer onder meer een interview met saxofonist Joris Posthumus, een IM Toots Thielemans door Hein Van de Geyn, Max Bolleman over Rudy van Gelder en een reconstructie van Willem Breukers platendebuut.

Meer info: <http://www.jazzarchief.nl/jazz-bulletin/>

OĞUZ BÜYÜKBERBER/SIMON NABATOV
Wobbly Strata (TryTone)

De Turks-Amsterdamse (bas)klarinetist Oğuz Büyükberber bracht twee jaar geleden het album 'Live At The Bimhuis' uit. Hij speelde daarop met een supertrio met pianist Simon Nabatov en slagwerker Gerry Hemingway. Met de Keulse Rus vormt hij nog steeds een vast duo. Het nieuwe album, 'Wobbly Strata', is getuige van de krachtige chemie tussen de twee. In zes stukken verkennen ze alle mogelijkheden van dynamiek, klankkleuren, ritmiek, harmonie en melodie. Hun indrukwekkende instrumentale capaciteiten stellen hen immers in staat om iedere creatieve gedachte om te zetten in muziek die nergens aarzelt of verslapt. Het resultaat is een kleine veertig minuten fijnproeversmuziek.

Herman te Loo

Bekijk hier een live-opname deze musici:
<http://bit.ly/2hP933I>

CHRISTIAN FERLAINO
Bad Habits (AUT Records)

Het getuigt van durf om een solo-saxofoonalbum op te nemen. De Amsterdamse Italiaan Christian Ferlino heeft dat, en het is hem met 'Bad Habits' zelfs gelukt om een plaat te maken die zich onderscheidt in dit genre waar vergelijkingen al snel op de loer liggen. Zoals veel collega's die hem voor gingen, maakt hij gebruik van speciale technieken en experimenteert hij, maar er is meer. Stukken als 'Le cattive abitudini dello zampognaro' en 'Right?' getuigen van een groot gevoel voor lyriek, en 'All's well that ends well' zou je zelfs een ballad kunnen noemen. Ook maakt Ferlino gebruik van zijn kennis van de volksmuziek in Calabrië, waar hij vandaan komt. De invloeden zijn niet heel rechtstreeks terug te vinden, maar in 'Cutting grace' doet met het gebruik van bourdantonen denken aan doedelzakmuziek, en in 'The Jaw trick' horen we in de ritmiek iets volksdansachtigs. **Herman te Loo**

Luister naar een stuk: <http://bit.ly/2hQhbWG>

BERT JORIS * BRUSSELS JAZZ ORCHESTRA
Smooth Shake (W.E.R.F.)

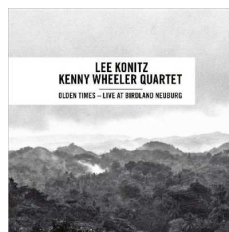

'Smooth Shake' is het vierde grote project van het Brussels Jazz Orchestra met zijn coryfee trompettist Bert Joris. Op het album wordt zijn muziek dermate vloeiend gespeeld dat ze bijna met sardonisch genoeg het woord 'smooth' in de titel opgenomen moeten hebben. Uiteraard zijn de stukken heel veelzijdig en aangenaam gearrangeerd. De lange lijnen die de secties door de muziek weven roepen het beeld van smooth jazz op. Bij nadere beluistering gebeurt er evengoed heel veel en krijgen alle solisten in het orkest de ruimte. Natuurlijk klinken veel solo's van trompettist, arrangeur, componist Bert Joris.

Hessel Fluitman

Beluister hier het titelstuk van de cd:
<http://bit.ly/2fIE2Ch>

LEE KONITZ/KENNY WHEELER QUARTET
Olden Times (Double Moon Records)

'Angel Song' was de titel van de briljante plaat die saxofonist Lee Konitz en trompettist Kenny Wheeler in 1999 maakten in het gezelschap van gitarist Bill Frisell en bassist Dave Holland. Aan het eind van dat jaar doken beide

blazers op in de jazzclub Birdland in het Beierse Neuburg. Ditmaal completeerden pianist Frank Wunsch en bassist Gunnar Plümer het drumloze kwartet. De opnamen die werden gemaakt, bleven enigszins onder de radar omdat het album (dat alleen in Duitsland uitkwam) wat verbleekte bij de voornoemde ECM-plaat. Zestien jaar na dato is er dan toch onder de titel 'Olden Times' een internationale release van dit concert, inclusief een bonustrack, gemaakt na afloop van het optreden, omdat Konitz de microfoon nogal eens negeerde. Destijds vond men de muzikale kwaliteit van die nazit onvoldoende, maar 'No me' van Frank Wunsch bleek toch goed genoeg voor deze reissue. Dat de muziek nu weer wordt geopenbaard, is heerlijk. Want ook al spelen Frisell en Holland niet mee, dit blijft muziek voor fijnproevers van rijpe muzikanten, en ook Wunsch en Plümer zijn geen kleine jongens.

Herman te Loo

LORIER, POSTMA, THYS
We Will Really Meet Again (W.E.R.F.)

Verstild, etherisch, intensief, geconcentreerd en samenwerking zijn steekwoorden die boven komen drijven als je pianiste Nathalie Loriers, saxofoniste Tineke Postma en bassist Nicolas Thys hoort samenspelen. Wat overheerst is het samenspel tussen de beide dames, terwijl de bassist de ritmische basis aangeeft. Een paar jaar geleden speelde het drietal met veel succes samen tijdens het Waalse Gaume festival. De live-cd 'Les Peuple Des Silencieux' was daar de neerslag van. 'We Will Really Meet Again' werd afgelopen september in de studio opgenomen. Het titelstuk van de cd is door Nathalie Loriers opgedragen aan haar overleden broer Thierry. De stemming is dan ook introvert en peinzend. Naar verhouding uitgelaten is 'Dançao'. Elk van de tien opgenomen composities heeft een hoge muzikale waarde. Bijzonder!

Hessel Fluitman

Bekijk dit trio live: <http://bit.ly/2iL2mS3>

PLOCTONES
Stoertoer! (Eigen Beheer)

Ploctones is bezig met een nieuwe cd. Als voorproefje verkopen ze tijdens hun concerten een cd-single met twee nummers 'Mond dood' van Efraïm Trujillo en 'Droplul' van Anton Goudsmit. 'Mond dood' begint voorzichtig. Dat saxofonist Trujillo welsprekend uitlegt hoe hij over zijn eigen thema denkt, is vanzelfsprekend. Gitarist Goudsmit speelt in dit nummer voortdurend prachtig precieze lijnen. Bas en drums geven het nummer een feilloos urgente drive mee. 'Droplul' is misschien twijfelachtig van sfeer in de gitaar, maar ook hier wordt onveranderlijk sterk gespeeld. De punkerige hardrock-uitbarsting aan het eind geeft te denken over de gevoelens van de beschreven persoon. Beide stukken zijn mooie voorbeelden van de speelstijl van Ploctones. De hoes is getekend door Typex.

Hessel Fluitman

Luister hier naar Ploctones:
<http://www.ploctones.com/audio/>

HAKON STORM WITH ZAPP 4
Kobolt (NORCD/Galileo)

De internationale kwaliteiten van het Zapp4 worden royaal erkend door de Noorse gitarist Håkon Storm. Hij maakte samen met hen een mooi, avontuurlijk album. Het is prachtig opgenomen door Jan Erik Kongshaug in de Rainbow Studio in Oslo, met een breed stereobeeld. Wie de eerdere cd's van Håkon Storm kent, weet dat zijn geluid heel herkenbaar is. Dat geldt ook voor Zapp4. De twee partijen matchen soepel én sterk. Storm schreef voor 'Kobolt' 11 stukken die hij ook allemaal zelf arrangeerde voor het strijkkwartet. Soms is het ronduit klassiek zoals 'Piosenka'. 'Gnom' toont een samenwerking op het allerhoogste niveau. En of nu jazz of klassiek de basis is, of compositie of improvisatie, alle snaren bij elkaar (en dat zijn er heel wat) zorgen voor muziek met flair.

Peter J. Korten

Bekijk deze combinatie live:
<http://bit.ly/2hPQWL9>

MIROSLAV VITOUS
Siljabu Nights (Intuition/Jazzthing)

Het label Intuition en het Duitse Jazzblad Jazzthing brengen een reeks cd's uit met Europese jazzlegenden. Het betreft vooral musici die zich in de voorhoede van de jazzontwikkelingen bevonden. Op de cd's staan live-opnamen. Eerder kwam al een album van toetsenist Jasper van 't Hof uit en de achtste cd in de serie is van bassist Miroslav Vitous. Hij speelde in de jaren zestig met pianist Jan Hammer, gitarist John McLaughlin en was een van de oprichters van Weather Report. Zijn muziek op deze cd werkt op dezelfde manier als bij die groep: de musici voeren onderlinge 'gesprekken'. In een interview dat als laatste track is opgenomen, licht hij dat nog eens toe.

Hessel Fluitman

Miroslav Vitous met Weather Report:
<http://bit.ly/2i6WqBY>

JAZZ OP DE PLANKEN

STRANGER THAN PARANOIA

Datum en plaats:

23 – 29 december 2016

Paradox, Tilburg; Brebl, Nijmegen

Het kleinste jazzfestival van Nederland komt uit Tilburg en bestaat al 24 jaar. Bedenker, organisator en programmeur Paul van Kemenade slaagt er al jaren in om met bijzondere combinaties, gekke en verrassende muziek, en onbekende talenten het bij velen voorkomende sombere kerstgevoel om te buigen tot een periode waarnaar je verlangt. Voor het eerst was de subsidiekraan dichtgedraaid. Het valt in Van Kemenade te prijzen dat hij het bijltje er niet bij neer heeft gegooid, maar er met de beperkte middelen toch in is geslaagd om een mooi programma bij elkaar te sprokkelen.

In het landschap van pieken en dalen was de kerstavond in Brebl één grote hoogvlakte. Het **Podium Trio** treedt al jaren nauwelijks meer op, maar met de bijzondere klik die Jan Kuiper (gitaar), Wolter Wierbos (trombone) en Paul van Kemenade (altsax) hebben, lijkt het alsof ze avond aan avond op het podium staan. In het begin werd nog gerefereerd aan de vrije improvisatie van het trio van dertig jaar geleden, maar gaandeweg het optreden verschoof de sfeer naar het moment van nu. Kuiper leek daarbij een begeleidende rol te vervullen, maar ook dat was schijn want de mooiste composities waren van zijn hand. Typisch voor dit festival werd de onbekende Marciano Madretsma, alias **SNIGGY** gepresenteerd, die een verbaazingwekkende 'human beatbox' bleek te zijn. Het bijzondere was dat hij niet alleen computergeluiden van kliks, booms, en scratches met zijn lippen, neus en hals maakte maar daarbij simultaan teksten zong. Na dit korte en heftige optreden was de vloer voor **Reeds & Deeds**, die de muziek van Roland Kirk speelde. Met saxofonist Bo van de Graaf en pianist Michiel Braam is Nijmegen een thuiswedstrijd, dus gek was het niet dat het speelplezier er vanaf spatte, de tijd vergeten werd en de stemming tot een hoogtepunt opliep. Drie dagen later in Tilburg bleek dat dit niets met thuis had te maken en alles met deze groep.

[...vervolg op de volgende pagina](#)

ADHD-violist Anti von Klewitz. (Foto: Tom Beetz)

De begenadigde soulzanger Myles Sanko. (Foto: Tom Beetz)

Opnieuw toonde Michiel Braam zich de ideale pianist die Roland Kirk lang moest ontberen en pas bij Jackie Byard vond. Gevoel voor traditie (met zelfs stride-elementen) en woest avontuur bepaalden zijn bijdragen aan de supergroep. Het zorgde voor een ontstemde vleugel, die voor het optreden van het Noorse **Espen Eriksen Trio** weer in model moest worden gebracht. Na het energieke spel van de Nederlander kwam de Noor wat braaf over – maar misschien is een vergelijking oneerlijk, want Eriksen bewandelt geheel andere muzikale paden. De melancholie is nooit ver weg, en associaties aan het gevoel van een bos of een veel te lang durende sombere januarimaand bepaalden de muziek van het trio. Dat zet de mannen uit Oslo in de hoek van het beproefde ECM-recept: melodierijke pianotriojazz met een warme contrabas en een drummer die niet te veel in de weg zit.

Bij het Belgische **Flat Earth Society** (FES) is de drummer juist een beeldbepalende factor. Teun Verbruggen zat daarom pontificaal midden op het podium, met de blazers achter zich. De ritmisch complexe muziek zorgde als vanouds voor verrassingen om elke muzikale hoek. Tubaïste Belinda Deman zorgde voor het komisch hoogtepunt van het optreden, met een solo die werd onderpind door elektronica waarin snurkgeluiden voor een koddig extraatje zorgden. Verder was FES wat serieuzer dan we van ze gewend zijn. Misschien kwam dat doordat tensorsaxofonist Michel Mast zich niet lekker voelde en af en toe het podium moest verlaten. Het leek de losheid die de band normaal gesproken kenschetst wat te belemmeren.

Ook bij **Myles Sanko**, die de laatste twee dagen afsloot, verdwenen de bandleden af en toe in de kleedkamer en speelde de drummer een beeldbepalende rol, zij het in dit geval de rol van hout-hakker die elke swing en subtiliteit om zeep hielp. De Brit Sanko zelf is een begenadigde soulzanger, die ondanks zijn band stevig uit de hoek kwam als het achterneefje van Lou Rawls. Dat de muziek niet los kwam, was niet aan hem te wijten. Wel los kwam de Poolse pianist **Krzysztof Kobylinski**, die een duo vormde met de Israëlsche sopraan Reut Rivka. Rivka zong prachtig, zij het dat ze in elk nummer hetzelfde leek te doen, maar Kobylinski liet horen dat al die medium-temponummers wel degelijk een uitgangspunt konden zijn voor intelligente improvisaties.

[...vervolg in de rechterkolom](#)

De Poolse pianist Krzysztof Kobylinski. (Foto: Tom Beetz)

Helaas werd hem maar één nummer zonder Rivka gegund. De avond kreeg uiteindelijk toch nog een grappige wending met het wat gekke Csókolom van zangeres-violiste **Anti von Klewitz**. Deze ADHD-violiste maakte van haar zigeuner- en Balkan-bluesmuziek een knotsgekke chaotische toestand, precies zoals je mag hopen bij Stranger than Paranoia.

Tom Beetz, Herman te Loo

Het Podium Trio. (Foto: Tom Beetz)

JAZZ OP DE PLANKEN (VERVOLG)

THE PLOCTONES

Bezetting:

Efraïm Trujillo (ts),
Anton Goudsmit (gt),
Jeroen Vierdag (b),
Martijn Vink (d).

Datum en plaats:

18 december 2016,
Hothouse Redbad,
Leeuwarden.

The Ploctones bestaat al sinds 2005. Toen vroeg de VPRO aan gitarist Anton Goudsmit om met een kwartet een concert te geven op het dak van het wetenschappelijk centrum 'Nemo' in Amsterdam. Goudsmit scharrelde het viertal bij elkaar en samen gaf het een energiek en zeer geslaagd jazzconcert. Zo geslaagd dat het op het VPRO-label Eigenwijs op cd werd uitgebracht. Sindsdien is energieke en precies gespeelde muziek het handelsmerk van Goudsmit, Trujillo, Vink en Vierdag. Je zou hun muziek kunnen vergelijken met een middel-eeuws maliënkolder. Dat is gemaakt van ringetjes die hangend in elkaar zijn gesmeed. De muziek van de Ploctones is ook zo opgebouwd. Elk van de vier weet precies zijn plek in het geheel. En tezamen swingt het als een gek!

Bij Hothouse had drummer Martijn Vink de stukkenlijst naast zich liggen. Hij nam het voortouw. Als de rest met hem mee ging doen, leek het geheel uit elkaar te lopen. Ondertussen werd Martijn Vink's snelle slagwerk voortdurend voller en complexer. De anderen vulden dat aan met bijna trage muzikale zinnen. Langzaam maar zeker kwamen de vier dicht bij elkaar, zodat de luisteraars steeds meer het gevoel kregen: 'Zo moet het! Een andere weg is niet mogelijk'. Jeroen Vierdag soleerde op zijn contrabas net zo gemakkelijk als op zijn elektrische bas. Bij de drumsolo's speelden de andere drie een vast motiefje waarover en -onder Martijn zijn roffels en accenten plaatste. De samenwerking tussen de vier was voor de luisteraars bijna hallucinerend. De gekozen stukken gaven hun nog steeds inspiratie. Het resultaat: gebalde muziek van een tot een eenheid samengesmeed viertal. Een concert zo energiek dat het je regelmatig naar adem deed happen en optilde.

Hessel Fluitman

Lees [Jazzflits](#) op uw tablet

OVERLEDEN

Jacques Schols in jazzclub Langs de Lijn in Bussum.
(Foto: Henk de Boer)

Jacques Schols, 30 december 2016 (81)

Bassist Jacques Schols (geboren 21 juni 1935) is 30 december 2016 in zijn slaap overleden. Hij was 81. Al vanaf oktober was Schols ernstig ziek. Jacques Schols kwam eind jaren vijftig bij de legendarische Diamond Five. Aanvankelijk als invaller voor Dick van der Capellen, die een ernstig auto-ongeluk had gehad. De op het conservatorium geschoolde Schols paste uitstekend in de groep en was sindsdien de vaste bassist. Samen met de Diamond Five vormde Schols de kern van Boy's Big Band en met drummer John Engels was hij de vaste bezetting van het Louis van Dijk Trio. Daarnaast speelde hij in de jaren zestig ook in het legendarische Misha Mengelberg kwartet. In de afgelopen vijfenvijftig jaar speelde Jacques Schols met honderden Nederlandse en buitenlandse musici. Zijn solide spel is op tientallen elpees en cd's vastgelegd. Een willekeurige greep: accordeonist Johnny Meijer, zangeres-pianiste Pia Beck, de saxofonisten Eric Dolphy, Herman Schoonderwalt en Piet Noordijk, de zangeressen Ann Burton, Greetje Kauffeld en Soesja Citroen, de pianisten Rein de Graaff en Cees Slinger, en het Metropole orkest. Zelfs heeft hij nog een eigen kwartet gehad. De laatste jaren had Schols de leiding over The Ramblers. De laatste keer dat ik hem nog even hoorde spelen was bij de Konrad Konselleck Band, op het afgelopen North Sea Jazz Festival, tijdens de Boy Edgar Tribute. Tot oktober vorig jaar trad hij nog op met het Bourgondisch Combo, waarin hij de laatste jaren samenwerkte met zangeres Tamara Hoekwater.

(Hessel Fluitman)

Een interview met Jacques Schols staat op [jazzhelden.nl](http://bit.ly/2iKhHCu):
<http://bit.ly/2iKhHCu>

Alphonse Mouzon, 25 december 2016 (68)

Amerikaanse slagwerker. Mouzon was een van de oprichters van Weather Report en speelde met jazzgroten als Miles Davis, Herbie Hancock en Sonny Rollins. Mouzon had kanker en overleed aan een hartstilstand.

VARIA

Praten over jazz in Nijmegen

De Lindenberg, Nijmegen presenteert in samenwerking met saxofonist Bo van de Graaf een serie gesprekken over jazz. De serie start op vrijdag 13 januari. In de Jazztalks nemen twee gasten elkaar en het publiek mee in hun persoonlijke fascinatie voor jazzmuziek. Samen spitten ze door hun eigen platencollectie en filmfragmenten en brengen live-muziek ten gehore. De duo's bestaan uit een muzikant en een programmeur, criticus of liefhebber. De serie is bedoeld voor iedereen die op een andere manier naar jazz wil luisteren. Rietblazer Joris Roelofs en journalist Bert Vuijsje bijten het spits af op 13 januari. Op 10 februari spreken fluitist Ronald Sniijders en programmeur Marcel Roelofs met elkaar. Een maand later, op 10 maart, zijn muzikant Pieter Douma en acteur Hans Dagelet te gast bij Jazztalks.

Improvisatiewerkshops in Alkmaar

Als opmaat van het jaarlijkse Jazztival heeft SBSJazz in Alkmaar een aantal improvisatiewerkshops op zaterdag georganiseerd. Doel van de workshops is 'het ontwikkelen en uitdiepen van improvisatietechnieken, goed leren luisteren en samen muziek maken'. De workshops staan onder leiding van Jan Doedens. In totaal zijn er negen workshopmiddagen verdeeld over de maanden januari, februari en maart. Op 25 maart geven de deelnemers een presentatie tijdens het SBSJazztival in Artiance en De Vest. Alle instrumentalisten en vocalisten kunnen deelnemen. Aanmelden kan via: <http://bit.ly/2iZQnPT>

Finale Keep An Eye The Records

Op zondag 15 januari vindt in het Conservatorium van Amsterdam de finale plaats van Keep an Eye The Records. Uit acht finalisten, allen beginnende bands en alumni van Nederlandse conservatoria, worden drie winnaars gekozen. Die krijgen 10.000 euro om een cd te maken. De drie winnaars worden 's avonds bekendgemaakt in het Bimhuis. Het programma begint om 19.30 uur en is gratis toegankelijk. Tijdens de avond worden tevens de cd's gepresenteerd van de winnaars van de 2015-editie: BVR Flamenco Big Band, EvenSanne en Koeniverse 3. Deze formaties zullen ook optreden. De presentatie is in handen van Co de Kloet. Keep an Eye The Records is een project van de Keep an Eye Foundation. (<https://www.keepaneye.nl/>)

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot in Kopenhagen

Liane Carroll. (Foto: Joke Schot)

Op 2 december bezocht onze fotograaf Joke Schot in Kopenhagen het vermaarde **Jazzhus Montmartre**. Ooit speelden daar grootheden als de saxofonisten Dexter Gordon, Stan Getz en trompettist Chet Baker. In 1995 viel het doek voor de club. Sinds 2010 bestaat het Jazzhus weer, op dezelfde plek als begin jaren zestig. Op 2 december trad het trio van de Britse pianistevocaliste Liane Carroll in de jazzclub op, met Roger Carey op bas en Alex Riel op drums. Laatstgenoemde was begin jaren zestig jarenlang huisdrummer van de club.

De kassa en garderobe van het Jazzhus. (Foto: Joke Schot)

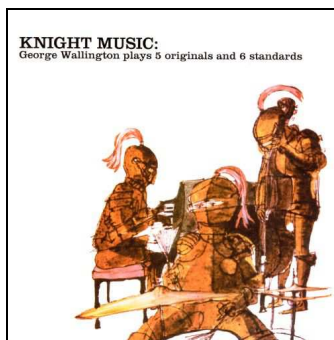
In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

JAZZHELDEN.NL

Wilt u meer weten over de geschiedenis van de Nederlandse jazz? Dan is de website **Jazzhelden.nl** een niet te missen bron van informatie. Het verhaal wordt grotendeels verteld door middel van gefilmde jazzportretten. Op het moment zijn zo'n honderd portretten gemaakt, maar het aantal groeit gestaag. **Jazzhelden.nl** is een initiatief van het Nederlands Jazz Archief (NJA): <http://www.jazzhelden.nl>

DE GOUWE OUWE VAN...

Hessel Fluitman

George Wallington Knight Music Koch Jazz

'Knight Music' van pianist George Wallington viste ik jaren geleden uit de uitverkoopbakken van een platenzaak in Sneek. Wallingtons naam zegt niet zoveel buiten de jazz. Ook binnen de jazz doet hij niet onmiddellijk bellen rinkelen. Totdat je zegt dat hij in 1944 in het Dizzy Gillespie Quintet speelde en dus een van de eerste bebop pianisten was. En hij is de componist van 'Godchild', een van de stukken die werden opgenomen door Miles Davis' 'Birth of the Cool' ensemble, een nonet. George Wallington werd in 1924 geboren en begon rond 1940 als professioneel pianist. Van 1943 tot in 1954 speelde hij bij Dizzy Gillespie. Tot in 1960 was hij actief in New York, met een trio en de tweede helft van die jaren vijftig ook met een kwintet, waarin Donald Byrd en Phil Woods of Jackie McLean meestal de blazers waren. In 1960 trad hij terug uit de jazz en verkocht hij bijna 25 jaar airconditioners in Florida. Sinds 1984 trad hij weer op. Wallington stierf in 1993. Op 'Knight Music', een heruitgave van zijn Atlantic-LP uit 1957, speelt hij met bassist Teddy Kotick en drummer Nick Stabulas prima triomuziek. Niet met de vaart en de blinde noodzaak van Bud Powell in volle glorie, maar wel zeer bedreven en smaakvol. De cd opent met 'Godchild', eigenlijk de tweede uitvoering van dit stuk. Wallington speelt het hier zoals hij het voor ogen had en het slot zoals Gerry Mulligan dat arrangeerde voor het beroemde bovengenoemde nonet. Opvallend is de opgewekte uitvoering van 'It's allright with me'. Het daaropvolgende 'The End of a love affair' wordt net zo fris gespeeld. Voor bebop liefhebbers is Wallington echt een must.

In de rubriek 'De Gouwe Ouwe van' zingt een medewerker van Jazzflits de lof over een speciale elpee, cd of dvd uit zijn of haar eigen collectie.

NPR MUSIC JAZZ CRITICS POLL 2016

1. **Henry Threadgill Ensemble Double Up**
Old Locks And Irregular Verbs
2. **Wadada Leo Smith**
America's National Parks
3. **Jack DeJohnette/Matt Garrison/Ravi Coltrane**
In Movement
4. **Mary Halvorson Octet**
Away With You
5. **Michael Formanek / Ensemble Kolossus**
The Distance
6. **Vijay Iyer & Wadada Leo Smith**
A Cosmic Rhythm With Each Stroke
7. **Nels Cline**
Lovers
8. **Matt Wilson's Big Happy Family**
Beginning Of A Memory
9. **Charlie Haden Liberation Music Orchestra**
Time/Life (Song for the Whales and Other Beings)
10. **Steve Lehman & Sélébéyone**
Sélébéyone
11. **Darcy James Argue Secret Society**
Real Enemies
12. **Charles Lloyd & the Marvels**
I Long To See You
13. **J.D. Allen**
Americana: Musings On Jazz & Blues
14. **Murray, Allen & Carrington Power Trio**
Perfection
15. **Jane Ira Bloom**
Early Americans
16. **Tyshawn Sorey**
The Inner Spectrum Of Variables
17. **Greg Ward**
Touch My Beloved's Thought
18. **Aziza**
Aziza
19. **Andrew Cyrille Quartet**
The Declaration Of Musical Independence
20. **Jonathan Finlayson & Sicilian**
Moving Still
21. **Kris Davis**
Duopoly
22. **Sonny Rollins**
Holding The Stage: Road Shows, Vol. 4
23. **John Scofield**
Country For Old Men
24. **Aruán Ortiz Trio**
Hidden Voices
25. **Tom Harrell**
Something Gold, Something Blue

JAZZWEEK TOP DRIE

Datum: 26 december 2016

- 1 **Mike LeDonne & The Groover 4-tet**
That Feelin' (Savant)
- 2 **Eric Alexander**
Second Impression (HighNote)
- 3 **Joey Alexander**
Countdown (Motema)

De JazzWeek Jazz Top Drie geeft een overzicht van de meest gedraaide albums op de Noord-Amerikaanse jazzradio; (www.jazzweek.com).

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzperiodiek voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden. **Correctie:** Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Tom Beetz, Reinier van Bevervoorde, Hessel Fluitman, Bart Hollebrandse, Roland Huguenin, Frank Huser, Hans Invernizzi, Serge Julien, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jan J. Mulder, Roos

Plaatsman en Jorre Reyners. **Fotografie:** Tom Beetz, Jos Krabbe, Joke Schot, Jean Schoubs, Willem Schwertmann. **Logo:**

Het **JAZZFLITS**-logo is een ontwerp van Remco van Lis. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. Een abonnee krijgt bericht als een nieuw nummer op de website staat. **Adverteren:** Het is niet mogelijk om in **JAZZFLITS** te adverteren. **Adres(post):** Het postadres van **JAZZFLITS** is per e-mail bij ons op te vragen. **Adres(e-mail):** Het e-mailadres van **JAZZFLITS** is jazzflits@gmail.com. **Bijdragen:** **JAZZFLITS** behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Productie:** **JAZZFLITS** wordt geproduceerd door De Juiste Tekst (www.dejuistetekst.nl). **Vrijwaring:** Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.

NPR MUSIC JAZZ CRITICS POLL 2016

REISSUES

1. **Larry Young**
Larry Young In Paris: The ORTF Recordings
2. **The Thad Jones/Mel Lewis Jazz Orchestra**
All My Yesterdays:
The Debut 1966 Village Vanguard Recordings
3. **Bill Evans**
Some Other Time: The Lost Sessions from the Black Forest
4. **Miles Davis Quintet**
Freedom Jazz Dance: The Bootleg Series, Vol. 5
5. **Count Basie & Lester Young**
Classic 1936-1947 Studio Sessions
6. **Various Artists**
The Savory Collection, Volume 1:
Body and Soul: Coleman Hawkins & Friends
7. **Don Cherry, John Tchicai, Irène Schweizer, Léon Francioli, Pierre Favre**
Musical Monsters
8. **Keith Jarrett**
A Multitude Of Angels
9. **Shirley Horn**
Live At The 4 Queens
10. **Peter Kuhn**
No Coming, No Going

JAZZFLITS OP REIS

Joke Schot in Kopenhagen

Jazzclub **Charlie Scott's** in Kopenhagen (Pusher Street).
(Foto: Joke Schot)

[...vervolg op de volgende pagina](#)

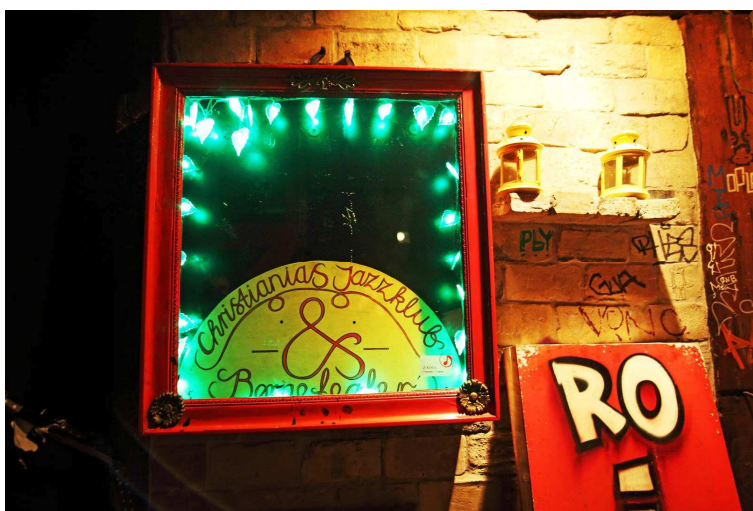

Pianist Niels Lan Doky. (Foto: Joke Schot)

Pianist Niels Lan Doky was in 2010 een van de initiatiefnemers van de heropening van Jazzhus Montmartre in Kopenhagen (zie pag. 14). Enige tijd later zette hij **The Standard**, elders in de stad, op poten. Joke Schot bezocht deze club eind vorig jaar tijdens een van de laatste concerten: 'A Jazz Portrait of James Bond' met Niels Lan Doky (foto) en zangeres Jordan Jackson. De club is inmiddels gesloten. Volgens een bericht op de website wordt aan een doorstart elders gewerkt.

Zangeres Jordan Jackson in **The Standard**. (Foto: Joke Schot)

Jazzklubben Christiania in de Pusherstreet. (Foto: Joke Schot)

In de rubriek 'Jazzflits op reis' doen medewerkers van Jazzflits in woord en/of beeld verslag van de jazzscene in het buitenland waar ze verblijven.

Een beeld uit **Charlie Scott's**. Op 29 november trad daar de Chris Tanner Band op. (Foto: Joke Schot)